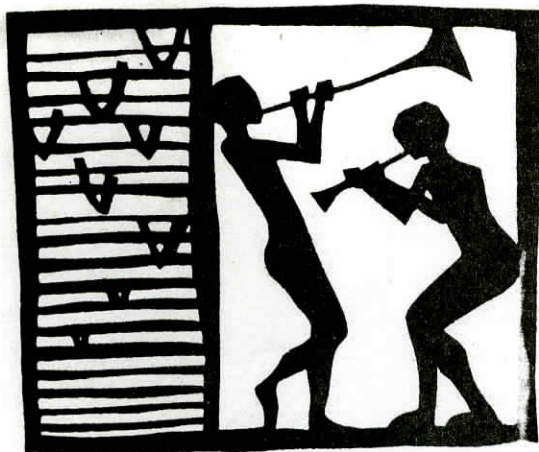
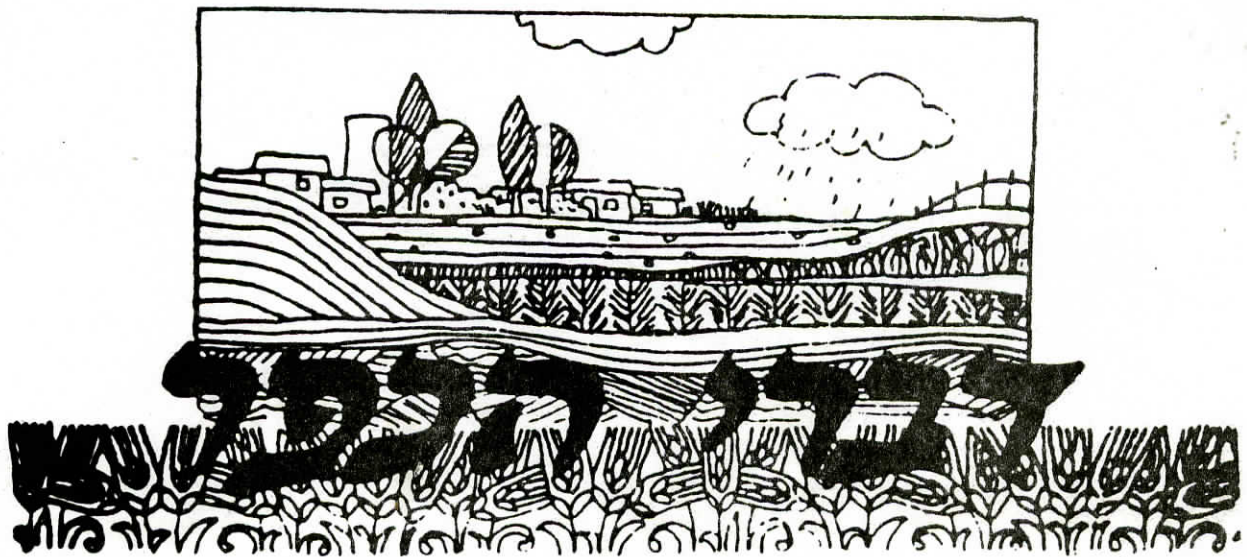

פרי עבודתה
של
יעלי זיו

דגמים חדשים (מרקטנים
כמובן) להדפסי חולצות
ה"ווילג"

ימי הולדת

- 28.2. גדי חיט
לירן לינטון
עדן שביט-שלוט
1.3. דורית חיט
2.3. שלמה ויסבקר
אמירה אנגלסברג
3.3. הליון טלברג
נדר פרלסון
4.3. צחי פרנקלין
קרני פוקט
ירדן ינטיס
5.3. תמר וולפין

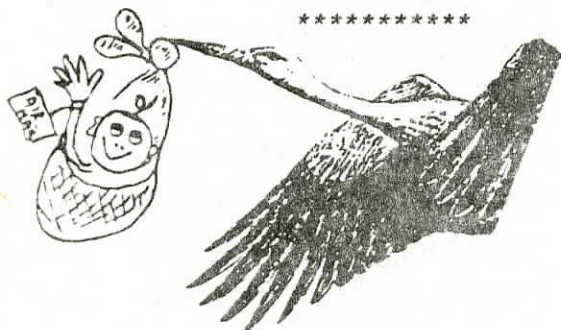
בת נולדה

מזל טוב לטוב להורים: טרי
לאחים: לי, דני ומיה
ולכל המשפחה

בן נולד

מזל טוב לטוב להורים: דינה
וארנון

לסבים: ג'ויס ורוי
ולכל המשפחה

הערב - במועדון

בשעה 21.15

דורון אראל

הישראלי הראשון

על הר אברסט

יספר לנו על חוויותיו.

מה נשמע ?

* ארבע פעמים הוצב השבוע שולחן עגול במרכז חדר האוכל, כשהוא מכוסה ניירות ומופקד עליו תורן. נא לא להתבלבל: בימי שני ושלישי היה זה הקלפי בענייני האסיפה, ובימי חמישי ושישי - רשימת משלוח המנות של ה'מאפיה'.... שמח בכפר.

* בנימה קצת רצינית יותר יזאמר, שנשמעו חברים רבים שמוחים על העובדה שרשימת הלומדים לשנת תשנ"ד הופצה בתאי הדואר רק ביום הקלפי, ושלא ניתנה אפשרות של הצבעה יחידנית (כלומר, של תמיכה רק בחלק של הלומדים העתידיים).

* לפעמים יש מזל! אמה של אביטל שובל (חברת גבעת חיים) שלחה מכסים של מוצר מסויים לכתובת הנכונה ו... י. ש !! כרטיס טיסה חינם ב"ארקיע" ללונדון או פריז לשבוע ימים. הבעיה היא שאין לה אף נפש חיה בשתי בירות אלה, שידאגו גם לאירוח, ולכן הציעה מצעה שאי-אפשר לסרב לה לחברי כפר הנשיא. בהרגשה שבין האנגליזים האלה בוודאי יש מישהו שמוכן לקנות כרטיס במחיר מוזל. צדקה החברה. כבר נמצא קענה למציאה, וכלם יצאו נשכרים.

* ומה חשבתם על סידורי השבת החדשים בחדר האוכל? (שדרך אגב, הם נסיון של חודש ימים, לפי דבריה של אביבה ג.). סקר בזק העלה שביעות רצון זהירה ומתונה עם מספר הסתייגויות. הנה מדגם תשובות - (לא מדעי): "באתי פעמיים. הפעם השנייה היתר בעייתית." "רעיון טוב. מי צריך לאכול פעמיים בשבת?"

"במיוחד באתי בשעה 11.00, כדי לזה יהיה צוהוריים, אבל מלבד מרק זה היה ארוחת בוקר."

"אני אוהב ארוחות קלות - במיוחד דג מלוח - אז נהנתי."

מי שזקוק לדיאטה מיוחדת (דל-מלח/צמחוני) לא הרגיש שהוא מטופל כראות. התורניש דיווחו על זרימה בלתי פוסקת משעה 9.00. הגישה הכללית, לפי הרגשתי: "ניתן לזה צ'נס. בעוד כמה שבועות נחליט."

* נאחל הצלחה לשחיינים הצעירים שלנו, שישתתפו מחר באליפות החורף לגילאי 11 - 14 שתתקיים בבריכה של משגב-עם.

* ולסיום סיפור קטן, המוכיח שהחיים מפתיעים יותר מכל סיפור בדים: קרוב משפחה של רות וג'ק השתתף לפני כ-15 שנים באולפן כפר הנשיא, ואחר כך יצא ליפן. במשך השנים התחתן שם עם יפנית גזעית. יפה. השבוע וא לבקר עם אישתו והבן הקטן. האישה דוברת צרפתית, אנגלית, גרמנית - ופתאום החלו דוברת גם עברית. איך זה? מסתבר שבזמנו עבדה בכפר רפאל (המוסד ששם שוהה תמי פ"טש) ואפילו ביקרה אז עם החוסים בכפר הנשיא. יוהנה מיד הכירה אותה בחדר האוכל, והפגישה היתה נרגשת. אל תשכחו ללכת ל"זיג-בוקס"

אנגה

חינוכי של איכס-פלס

... "איך אתה מעז להטיל על חבר את האחריות לנהל ענף, בלי לתת לו את ההכשרה המינימלית בניהול ובכלכלה?" כך בוב ויניו פונה אלי בתקיפות לאחר שהשתחרר לכמה רגעים ממכונת שטיפת הכלים. נראה לי שהוא די צודק, ואני שואל האם חשב על הצורה והנושאים של אותה הכשרה? ללא היסוס שולף מכיסו האחורי שלושה דפים - "מסגרת לקורס ניהול בכפר הנשיא". אני קורא אותם ומתרשם.

"אז את מי להזמין?" באותה מהירות מופיע דף נוסף - רשימה של חברים לפי חקלאות - יוזמות - מפעל - שרותים וחינוך. "האם ירצו להשתתף?" בוב מוסר לי שכבר שוחח עם חלק. ישנו רצון. אז התייעץ עם שריטה, עם שמואל, עם זוהר, כבר מצא מנחה מתאים, ובעצם מבקש חתימתי. דבר אחד כבר ברור - בוב בעצמו איננו זקוק לקורס ניהול.

... אחה"צ. ישיבת ועדת הכספים שלנו. זאת ועדה נהדרת, כי מונה ארבעה חברים בלבד, ללא ברבורים, ללא התרגשות, ללא אידיאולוגיות - כי דנים על נושאים כמעט מדעיים:-

גיוס והעברת כסף. אפשר להחליט ולבצע מיד. חלום של כל מרכז משק. הפעם הנושא קשה: המשר של הסדר הקיבוצים. לקבוע התשלום השנתי של כפר הנשיא לבנקים בגין ריבית והחזר חוב. ברור שעומד לפנינו משא ומתן קשה ומתיש עם הבנקים, כי אלה ידרשו את המקסימום - אפילו על חשבון רמת החיים שלנו, ועל חשבון השקעות וזכויות ליצור ולתשתית. מצדנו נטען, שאין לנו מנדט לקבל תנאים כאלה, ואז יש להניח תימצא פשרה, כי לאף אחד מן הצדדים לא כדאי לפוצץ את העניין. אחרת הקיבוץ יהיה חשוף לתביעות משפטיות, והבנקים עלולים לאבד את החוב הרשום על שמנו. שכרנו רואה חשבון - שלמה זיו - לעזור לנו במאבקנו על ידי בדיקה אובייקטיבית של "יכולת ההחזר השנתי של כפר הנשיא".

בוועדה, כאשר דנים בדו"ח שלו, מתקתקת לי בראש ללא חרף: "איזה מטרד זה - כל התשלומים לבנקים, כי בלעדיהם יכולנו להסתדר בכלל לא רע - ושמואל היה בא על סיפוקו עם החזר חובות העבר לחברים, ומשה היה משיג את מבוקשו, שי חג לכולנו. מי יכול לדאוג לכך שהבנקים ייסגרו לשש

השנים הבאות?

...מטלפן אלי איל משמורת הטבע באזורנו. ברצונו לשוחח אתי על פריצת הפרות מטובה לתוך השדות שלנו. אנו קובעים פגישה לשעה 16.00, אלא להפתעתי כבר לפני כן נכנס איל, יחד עם סגן. מצטרף אלינו דני חרט, חבר יפתח, מנהל החברה בחקלאות האזורית. שוב נפתחה הדלת, והפעם נכנס קנה ארוך של רובה ובעקבותיו הילק, מהסירות הירוקה של הגליל. לא די בכל אלה - מופיע יואל פרס - המפקח של מנהל מקרקעי ישראל - בחור בעל משקל, לפחות מהבחינה הפיסית. כקונטרא לקבוצה החזקה מבחוץ לא נשארת חייב, והספקתי להזמין בעוד מועד את אסף ס. מגידולי השדה, טוני, מהמשטרה המקומית שלנו, תמיר, מרק רוביו ואלעד - מכוחות הצאן המקומי. האורחים נוטלים לעצמם זכות הדיבור. רק מתכנן עם חוש הומור מקאברי היה מושיב קהילה כמו זאת של כפר הנשיא בקרבת מקום ליישוב כמו טובה. יש כאן ללא ספק חומר למחקר סוציאולוגי מתמשך ומעניין מאין כמוהו על דו-קיום בין שתי תרבויות כל כך שונות, אבל בינתיים התוצאות המעשיות ברורות לגמרי - כל מה שמצליחים לגדל בעבודת כפיים בכפר הנשיא אוכלים בנחת בכפר טובה.

אני משיב לאורחים שאין בכוונתנו לוותר על אפילו דונם אחד של מרעה, ואם אפשר, על אף טלה נוסף. האורחים יוצאים, ואז אנו מחליטים על צעדים חדשים ודרסטיים: להביא את העדר הביתה לדיר כל ערב, לתגבר באופן רציני את הגדר סביב הדיר - ואז יהיה טעם ותועלת לדרוש משומרינו בשער כן לבקר בדיר המבוצר. בינתיים לשכור שומר לדיר עצמו, ולזרז רכישת ג'יפ, כדי שנוכל להיות נייחים גם בתוך השדות מסביב - כי אכלו מספיק מנות כבש בחינם על הגבעה השכנה.

...יום מוקדש כמעט כולו לענפים חקלאיים. בודק יחד עם יוסי "מים" את התעלה הגובלת לשטחי השלחין שלנו בחולה. המצב נראה רע כי 200 דונם מתחת מים, והתעלה סתומה. נוסע לקריית שמונה לברר מתי יוכלו לנקות אותה, אבל שם מסבירים לי, שאין בעצם מה לעשות, כי השטח שלנו נמור מפני המים בירדו, וכתוצאה מכך לא יכול להתנקז. בדרך הביתה נכנס למזנון של תחנת 'פז' בצומת מחניים לראות פרי תכנונו של פאול ב. מסודר וסימפטי, ללא אלמנטים מיוחדים. יורד למצד עתרת, עובר את יונתן ומשה בעיצומו של ניהול קורס למדריכים לשייט בקטראפט. אווירה טובה. ומתברר שהשייטים לא סובלים יתר על המידה מהמים הקרים: "מי גשם לא קרים, רק המים שיבואו מהשלגים מאוחר יותר יהיו קרים..."

חוזר יחד עם ברוס דרך "הכביש הלבן" ובדרך נפגש עם מרק עם העדר. הוא מוסר לי שעד כה לא היו גניבות - להפך, אנחנו תפסנו כתריסר פרות בשטח שלנו. וקיבלנו 1,200 ש"ח פיצויים מבעלי העדר. נכנסים לשטחי האבוקדו, לגן א' לשעבר של תפוחים, לראות את שתילת פרחי הפרוטיות. עובד שם צוות גדול, כולל צוות הנוי, תחת פיקודו של דני ומיכי, והרוב כבר שתול. פתאום מופיע לעיני ענף חקלאי חדש. זה טוב.

ק ו ל י ו

צוות התקשורת

B.B.C. בדרך?

ביוזמתו של הרולד נשלחו מכתבים אל מוסדות בריטיים שונים בעניין ההפסקה בקליטת B.B.C. אירופה לאחרונה. (אל הקונסול הבריטי בתל אביב, אל המועצה הבריטית ("בריטיש קאונסל", וכמובן אל האגף האירופי של שידורי החוץ של ה-B.B.C.).

ממנהל המועצה הבריטית, הסובל כנראה מאותה בעיה, נתקבל המידע הבא: הסיבה לשינוי בקידוד נעוצה כנראה בהתמוטטות החברה שאיתה עבדו, ול B.B.C. אין עכשיו זכויות מסחריות לשווק את השרות בישראל.

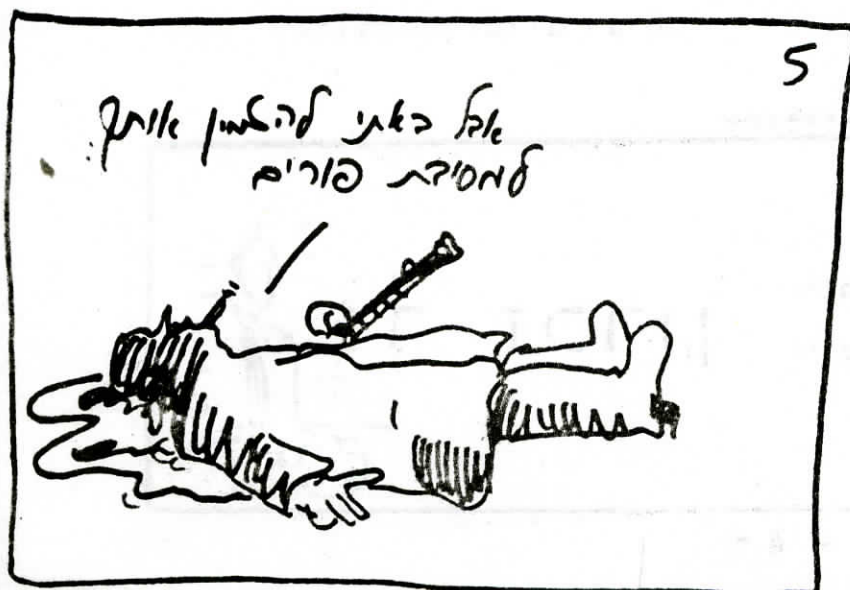
א ב ל (וזה לפי כותב המכתב - לא רשמי עדיון) למשתמשים הקיימים החברה תספק את הצידוד החדש הדרוש ללא תשלום נוסף. הרולד מטפל בעניין, ונקווה ששוב נוכל להנות משידורי התחנה האהובה על חברים רבים.

ז' באדר תשמ"ו (1986) - מר משה רייזקינד

י' באדר תשל"ח (1978) - ארנון שורצמן

זכרון

שרה ד.

ק ל י ט ת ע ל י ה

השבוע עוזבת אותנו משפחה שהגיעה אלינו בשלהי מלחמת המפרץ, וזאת הזדמנות לסכם את השנתיים האחרונות בענייני קליטת עליה.

שתי המשפחות הראשונות הגיעו בדצמבר 1990, ומאז יש לנו כל הזמן עולים בינינו, כשבתקופת השיא היו כ-10 משפחות ומספר בודדים. באותה תקופה היה אצלנו גם אולפן של עולים.

רוב המשפחות בקשו להאריך את תקופת שהותם לשנה, וכולם הצליחו למצוא פתרון נאות לאחר שהותם אצלנו. עם רובם נשמר קשר מסוים עד היום.

כמה מהמשפחות עברו לחצור, אחת לראש פינה, משפחה אחת עברה למושב (שעל - בגולן), וכמה משפחות עברו לדרום הארץ. משפחה אחת עברה לקרית שמונה. חלק מהעולים שעזבו ממשיכים לעבוד במפעלים שלנו.

לרוב המשפחות נמצאו משפחות מאמצות בקיבוץ, והתפתחו יחסים יפים בינם לבין העולים. לא היתה אף משפחה שלגביה נאלצנו לדרוש את עזיבתה, ורק משפחה אחת השאירה אחריה רושם רע, בגלל אגירת מזון. (מקרה זה זירז, כנראה, את תהליך השינוי במרכולית בקיבוץ).

לגבי רוב המשפחות תקופה של שנה היתה נקודת העזיבה או בקשת המועמדות, אך לגבי כמה משפחות אישרנו הארכה, בגלל שנת לימודים, או לידת תינוק. אגב, נולדו שני תינוקות בשנה האחרונה, למשפחות ששהו אצלנו. תינוק אחד נקלט בבית התינוקות, והשניה, יחד עם הוריה ואחיה, עומדת לעזוב אותנו בחודש הקרוב.

שתי משפחות ביקשו מועמדות, אך אחת מהן, כאמור, עומדת לעזוב השבוע (לחצור). יש לציין שבכמה קיבוצים באזור התקבלו כבר משפחות לחברות.

רוב העולים מוצאים עבודה אצלנו, במוקדם או במאוחר. העולים מפיקים משהותם בקיבוצים בטחון עצמי, לימוד עברית והתאקלמות לארץ חדשה. הם עוזבים כשהם מחוזקים כאזרחים. הילדים לרוב נהפכים ל"צברים גמורים", ולאחר כחצי שנה בקושי שומעים מבטא. יש ילדים שלימוד השפה אורך יותר זמן, אך בסוף שנה כולם מדברים כמו צברים. השנה ירדה מאוד הקליטה אצלנו, מכמה סיבות:

(1) יש פחות עליה ולכן פחות לחץ עלינו לקלוט.

(2) אין מקום בבתי הילדים ובבית הספר היסודי.

לפני שבוע הצלחנו לקלוט משפחה חדשה, עם ילדה בת 15, שכנראה כבר לא תלמד השנה בבית הספר, אלא תגמור אולפן לעברית יחד עם הוריה. עכשיו מתפנה מקום אחד בגן, ונוכל לקלוט משפחה נוספת. יהיו לנו חמישה קרוונים ריקים. (באיילת השחר כל 15 הקרוונים מלאים, כנראה).

לפני שבוע השתתפתי בשיבה חגיגית באיזור, לרגל מלאת שנתיים אנטנסיביות של קליטה. המסר באותה שיבה היה שהקליטה לא נגמרה, ויש לחדש כוחות לקראת המשך המאמץ.

פרויקט מעניין שמנסים להביא לאזורנו (שכבר "רץ" בארץ) הוא קליטת כיתת-נערים, כיתה י', העוזבים את הוריהם ובאים ארצה כדי ללמוד ולגמור בגרות בארץ. הם ילדים נבחרים מוכשרים, עם מוטיבציה גבוהה. היום הם לרוב נקלטים במוסדות דתיים, אך יש כיתה אחת בקיבוץ עין שמר. המועצה פנתה לבתי הספר התיכוניים באזור לקלוט כיתה כזאת, וכמובן שצריך קיבוץ שימשש אכסניה ובית לנערים. מה דעתכם? זה אתגר!

יש גם תכניות לשליח בוגרי י"ב ובוגרי צבא לשליחויות בחבר העמים. המועצה שלנו "אימצה" את אזור אוקראינה וכבר שלחה כמה נציגים לאזור זה, על מנת להביא עולים משם ישר לאזורנו. שליחים מאזורנו שישעו בעתיד גם יוקרו באזור זה.

ימה עם דעת הקהל וצלנו לאחר ההתלהבות הראשונית לפני כשנתיים, עם רצון לעזור ולתרום פרטי ריהוט, לרוב האדישות חוגגת, ולפעמים גם העוינות. יש משפחות מצוות אך קשה למצוא משפחות נוספות בדרך כלל.

יחד עם זה יש הרבה חברי המנסים לעזור, ואני מקווה שמספרם יגדל. לא צריך לחשוף עולם - רובם בסדר, ואפילו מעניינים וחמים. תנסו להכיר אותם.

שרה דבולט

ז"ז ג - ב ו ק ס" יהיה פתוח

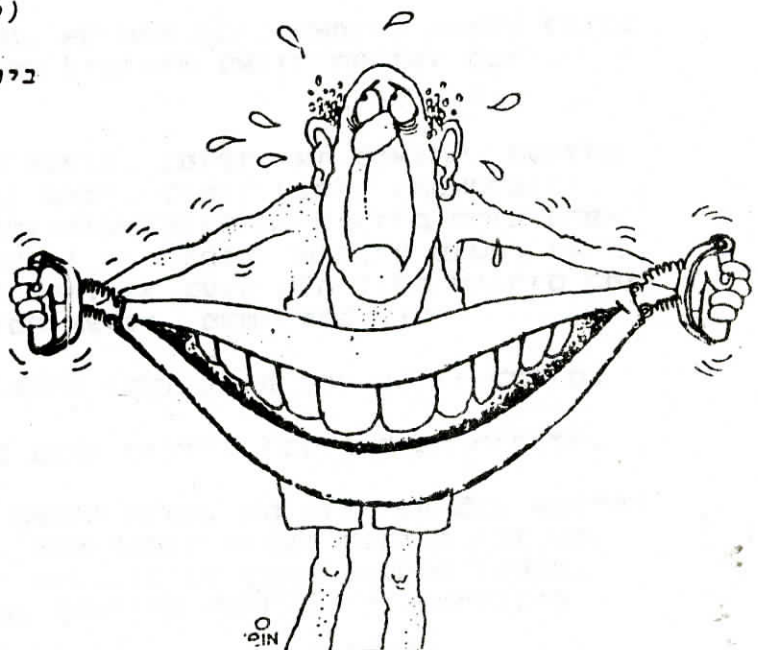
(ליד מרכז התקשורת)

בימים ג' + ה'

בין השעות 16.00 - 17.30

לכל הגילאים

מבחר גדול של שמאטס...סליחה, תחפושות

לשרה רב שלומות,

תודה למכתבך הפתוח אלי, ואני קראתי אותו עם קורטוב של קינאה. מפליא אותי מדי פעם איך את מצליחה ליצור לעצמך עולם תמים, בו הכל מתנהל ומתרחש לפי קנה המידה הרצויים לך והיפים לנשמתך, ואת חיה בתוך עולם דמיוני זה, שהוא כולו מיוחד לך.

בדברייך את חוזרת לימי הנעורים שלנו, כאשר יצאנו לבנות עולם טוב יותר, והתנדבנו למעשה החלוצי של יצירת קיבוץ וחברה מתוקנת. הנני סבור שהצלחנו במידה לא מבוטלת ליישם את המשימות שהצבנו לעצמנו אז, גם ביצירה הפיזית של הקיבוץ וגם בעיצוב חברה ערכית וטובה, בה משולבים הדאגה לזולת וקבלת אחריות כוללת של החברה על רווחת חבריה, התנדבות לעשות למען הכלל ללא תמורה מיוחדת, ושי-לוב הדורות הרציפים באופן שהוא מיוחד לחברה זו. כל אלה נעשו על רקע של נטילת עול לאומי על שכמינו, כאשר שיתפנו את עצמנו באופן פעיל ביותר בהפרכת השממה, ביצור הגבולות ויצירת מדינה משלנו.

אם כך עשינו וגם הצלחנו במידה מסוימת להגשים חלק מחלומותינו, לא את כולם, כמובן, איך יתכן להעלות על דעת מישור, שאותם אנשים עצמם נמשכים כיום בחזרה אל הקפיטליזם ולאמץ את שיטותיו?

כאן מונחת הטעות הראשונה שלך, ושל חברים אחרים כמור, הסבורים שהכל יכול להמשיך ולהתנהל הלאה כפי שזה התנהל לפני 45 שנה, ושרק צריך לעשות את זה טוב יותר וחזק יותר (היזוק האידיאולוגיה).

לעברנו הגדול אין קיימת כל אפשרות לכך, וזאת מסיבות שונות ומרובות. ראשית, יש לנו משבר של הגשמה. המשימות הלאומיות של ביצור הגבולות והפרכת השממה הושגו, ולא רק שאנו לא נחוצים להגשים אותם יותר, אלא אנחנו במקום זאת נאבקים על מכסות ייצור בענפים החקלאיים ועל חלקנו בעוגה הלאומית.

האידיאולוגיה של השיתוף ככלי ליעילות כלכלית לא הוכיחה את עצמה. ישנו ערך רב לחברה השיתופית שלנו מבחינה ערכית ומוסרית, ועלינו לשמור עליה בתור שכזאת, אך אין בה יעילות כלכלית מועדפת.

נשאלת שאלה גדולה ורצינית ביותר - מהו יעודנו היום?

תשובתו של הדור הצעיר יותר, שנולד כאן במקום הזה, היא שהיעוד הוא

"חיים טובים ונוחים וחברה ערכית וטובה." אני משער שכן ישיבו רובם על שאלת

היעוד של קיומנו כאן.

עתידי של הקיבוץ, וזה הנושא שאנו דנים בו כאן, הוא בידי הדור הצעיר הזה, והמסקנה המתחייבת היא, שאורח החיים ושיטות ההפעלה של אנשים והארגון חייבים להתאים לרוח ולמניעים של הדור הזה, אם חפצי חיים אנחנו ורוצים בהמשך קיום חיי חברה בקיבוצנו. אמנם עליה וקוץ בה. החברים האלה מבקשים ברובם, במודע או שלא במודע, להחזיק במקל בשתי קצותיו. מצד אחד שואפים הם ליעוד הנ"ל, ומצד שני, שהקיבוץ יאפשר ויספק את היעוד מבלי שהם שותפים לאידיאלים הראשוניים של המייסדים, וגם אינם מאמצים לעצמם את מידות ההתנהגות וההתאפקות, שהיתה מנת חלקם של

הוותיקים האידיאליסטיים, ובזאת איפשרו את סיפוק צרכיהם של החברים לפי קנה מידה שהיה מקובל על רובם.

לא בכדי אימצו לעצמם צעירנו את האימרה שותיקי הקיבוץ מהווים את הדבק של חבר-תנו. רוב החברים המייסדים לא השתחררו ממטען האידיאליזם שהביאו איתם לכאן, וגם אם מרבית המשימות הראשוניות התגשמו ואין בהן עוד צורך, התנהגותם עדיין מודרכת במידה רבה על ידי ההרגלים ועל ידי האידיאלים, שלפיהם הם חיו את חייהם כאן במשך השנים.

מצד שני, אין לצפות מצעירנו שהם יהיו שותפים ומזדהים עם אידיאלים שכלל לא הכירו אותם. כפי שהדברים קיימים אצלנו עדיין כל החיים השיתופיים שלנו מבוססים על האימון ההדדי והאחריות ההדדית, כאשר ההתנהגות בפועל אינה מתנהלת על יסודות אידיאליים אלה, ואם היא אינה מתנהלת כך היום, כל שיטת החיים שלנו כורסת תחתנו. אנחנו ממשיכים לשחק אותה כאילו היא קיימת, ונוצרה סתירה נוראית בין כללי המשחק המוצהרים לבין ההתנהגות בפועל. מפני שאנו מחוייבים "לשחק את המשחק" לפי הכללים המוצהרים, ולתת אימון במקום שהוא אינו קיים, אין לנו גם אפשרות מינימלית כחברה להגן על האינטרסים החיוניים של החברה מול מפרי האימון.

שרה יקרה, אני שותף נלוב ליחס החיובי שלך לכל הקשור לפיתוח הכישורים ומימוש על ידי החברים, להגברת האוטונומיה של הפרט וכישר הניידות המשופר, וכל היתר. באלה מתבטאת בין היתר עיפור איכות החיים של חברתנו. השאלה היא איך ניתן להשיג איכות חיים כזאת מתוך אחריות אישית וישוב כלכלי המתחייב, כאשר הפרט דואג לצר-כים האישיים שלו ותובע את סיפוקם על ידי הקיבוץ, שהוא כביכול מחוייב לדאוג לכיסוי האנושי והכלכלי למה שאני רוצה כפרט, והקיבוץ אינו נתמך יותר במידה שנותן לו לאפשר כל אלה. אז נוצרה בעיני, והבעיה הזאת קיימת במלוא העוז. המסקנה הברורה המתבקשת היא להתאים את שיטת חיינו לרוח ולמניעים של הדור הצעיר, המחייבת את הפרט לאחריות אישית על כל מעשיו מכל הבחינות, ולהחזיר את חברתנו למצב בו היא תוכל לתפקד כראוי ובה אנטים מופעלים ע"י שיטות שאינן מבוססות אך ורק על אידיאלים שהתרוקנו מתוכן. אין זאת אומרת שהקיבוץ המיוחד יהיה פחות טוב ופחות יפה וערכי ממה שהיה לנו לפני 45 שנה. זה יהיה קיבוץ אחר במקצת, והוא יענה בצורה אמיתית וכנה יותר על צרכי החברים החיים בו.

לכן יש לבנות את שיטת הארגון אחרת, מבוססת על האחריות האישית של כל אחד מאיתנו, תוך סיוע אפשרי של המערכת הקיבוצית, שאותה צריך לארגן ולנהל מחדש, כדי להתאים אותה למערכת התנהגותית שונה של חבריה. אין זאת אומרת בשום אופן ויתור על חיי חברה איכותיים, משותפים וערכיים, השומרים על דאגת החברה באופן כולל לרווחת חבריה. שיטות קפיטליסטיות לא יענו לנו על הצורך הזה, אך אמונתי היא שניתן לשנות שיטות ניהול וארגון חברתי, שיביאו להתאמה לרוח ולמניעים האמיתיים של החברים החיים כאן, ולשמור על חיי חברה יפים ותקינים, על הרוח ההתנדבותית הנהדרת למשימות חברתיות ותרבותיות, כפי שהם קיימים בתוכנו כיום.

צריך עוז לקבל החלטות נחוצות, לגשת למלאכת התכנון והבירור, להסברה בצורה נכונה ונבונה וליצור את ההסכמה המירבית לעשות את הדרוש, תוך שיתוף פעולה עם מירב החברים שלנו.

בידידות,

שמאל ח.

חבל מאז

תוכן

שם הספר

שם המחבר

על מה אנחנו מדברים כשאנחנו

רומומד

קובץ סיפורים

מדברים על אהבה

קארבר

התמודדות במצבי לחץ במשפחה
רומן על חיי יהודים יוצאי עירק
רומן
שירה על פגישות, אהבות פרידות
וכל שביניהן
רומן על השפעת ילד על מבוגר
אסופה של נובלות
רומן. חיי בריטניה בשנות ה-60
רומן. חקירה עצמית על אנשי
המשטרה הצבאית.
רומן
רומן
דרכים להתמודדות עצמית עם
מציאות בלתי-רצויה
גישות ביהדות
במה לתנועה קיבוצית
סיפור דמיוני על "תורת היחסות
המוכללת"
מחזה
סיפורי קבוצה/ גבע
המדיניות הציונית בשאלת
ירושלים - 1937-1949.
המאבק לשלום במזרח התיכון
לתולדות ארץ ישראל ויישובה
תיאור מציאות השכול של הורה
שבנו נפל בקרב על הבופור
ב-1982

איזון עדין
מפריר היונים
מוסיקת המקרה
רבע לפני האהבה
סיפורו של מר זומר
כמים הזורמים
ארבעה שערים לעיר
לובדי עריקים
דו-קרב וסיפורים אחרים
אררט
לגעת בחיים
מסיני לציון
-
חורים שחורים והדוד
אלברט
תינוקות לילה
היה או לא היה
ציון בציונות
האופציה האחרונה
אופנהיימר (עורך) קתדרה 65
לא די לשרוד
יהושע זמיה

עפרה איילון
אלי עמיר
פול אוסטר
עמוס אטינגר
פטריק זיסקינד
מרגרט יורסנר
דוריס לסינג
אמנון נבות
אנטון צ'כוב
ד.מ. תומס
תלמה בר-אב
דוד הרטמן
שדמות
ראסל סטנארד
א.ב. יהושע
נחמן רז
מוטי גולני
דוד קמחי
אהרון
יהושע זמיה

CONTENTS	TITLE	AUTHOR
Philosophical Novel on Life and Death	The Accident	Elie Wiesel
Novel	A Thousand Acres	Jane Smiley
Novel. Wartime Cairo W.W.2.	City of Gold	Len Deighton
Novel. Funny Sequel to 'The Road to Gandolfo'	The Road to Omaha	Robert Ludlum
An Inquiry into Morals	Lila	Robert M. Pirsig
Novel	McNally's Secret	Lawrence Sanders

עֵינֵינוּ !

מ מ ח ס ז ה ב ג ד י ס

חברים - אנחנו רוצים לעשות עוד צעד כדי
למנוע את גניבת הג'ינסים, שעדיין
לא נפתרה. מיום א' - 28.2. אנך מבקשים מכולם
ל ת ת א ת ה ג' י נ ס י ס ל כ ו ב ס ת ב י ד ,
ולא לזרוק לתא. (מי שזרוק לתא - על אחריותו.)

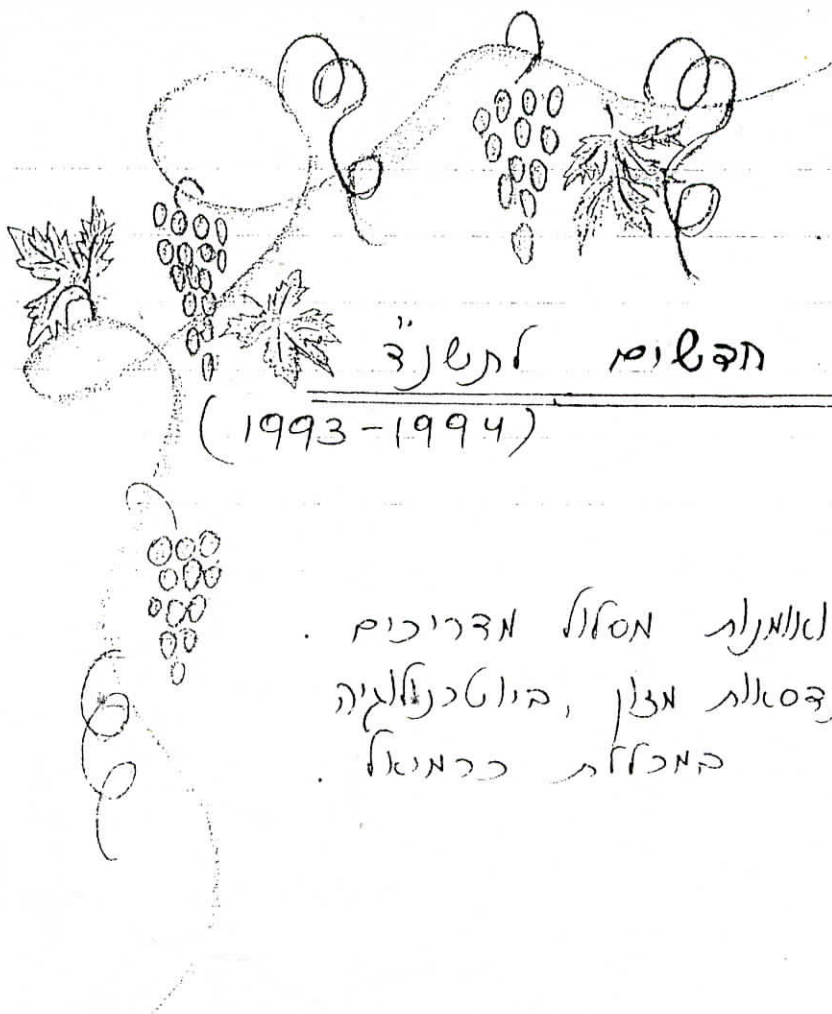
תודה על שיתוף הפעולה.

צורת המחסן/המכבסה

רשימה מעודכנת של שעות הפתיחה של המרכז לית:

17.00 - 18.45	11.30 - 13.30	יום א'
		יום ב' סגור כל היום לקניות. (אפשר לקחת רק חלב.)
17.00 - 18.45	11.30 - 13.30	יום ג'
	9.30 - 16.45	יום ד' לענפים + חברים.
17.00 - 18.45	11.30 - 13.30	יום ה'
	10.30 - 14.00	יום ו'
	12.00 - 12.45	יום שבת

תודה, מרים ובלהה

אקדמיה ההצבעה בקרפי

רשימת אלמנטים חדשים לתל"ר
(1993-1994)

הנים

- עמנו ניצן - צילי לולמנר מסוף מדריכים
- מיכל אנגלסברג - הנדסאות מצן, ביוטכנולוגיה במכאזר כרמל

- צילי מסר
- גבי פוטל

חברים

- הנצי בי-יהודה - משחק מול מצלמה יום בשבוע בת"ו
- שרון סוקול - תקשורת
- מינה סלע - תלמוד הלומנר בולר פתחה אול בולר ת"ו
- אילן ג'נר - הנדסאות מלנר בתל-חי יום בשבוע
- אורי אגנר - MS בפסיקה בטכניון
- נמי סולמון - תכנים הלומנר יום בשבוע באלוני"ם
- אהרן מנצ'לינסקי - מלנר כב סג 3 - רופן 5 חדשים
- צילי אגנר - MA בימאות א"י יום בשבוע
- נמר נני - תימולין בובור
- איציק בן-דור - הקלטר בבי"ס לסאלנד יום בשבוע
- יונתן אלביס - הנדסאות חשיה ניהול ושילוק - במל"ר צמח
- שמחה אבנר - קורס בלניברסיטה הפתוחה
- גילי מדר - אביגה - תודל ימים ביורוליים
- שיהלה מרקסון - הנדסאות אלקטרוניקה בתל-חי
- אול הנדסאות מתלבום בלניברסיטה פתוחה
- חניתה בן-דור - נשא הימאות בבירור - בתל-חי

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * What did you think of "brunch"? Apparently most of the people needing diet-food were not very satisfied, but we have been promised improvements this week.
- * I nearly said "Good morning" to the two figures sitting life-size at one of the round tables in the Dining Room this morning - but then I realised that they were puppets, part of Reggie's publicity campaign for Purim.
- * Did you hear about Avital Shuval's mother (a member of kibbutz Giv'at Chaim)? She sent away some iam-iar lids to Ossem, or somebody like that, and won a return ticket for a week's stay in London or Paris! The only trouble is that she has no-one to stay with there, so she offered the ticket at reduced price to anybody interested here. (Don't jump, somebody has already bought it...)
- * Our young swimmers (11 - 14) are taking part in a national competition tomorrow, in Kibbutz Misgav-Am. They really put in a lot of effort, so let's wish them good luck.
- * Harold Wallach is trying very hard to get B.B.C.Europe back on our television screens. Apparently the communications-firm the B.B.C. dealt with went out of business (!) and the new firm changed the coding-signal. We are corresponding with the people concerned, and hoping for the best.
- * Sarah Devolt, who is looking after the Russian families, reports a decrease in the rate of absorption. Most of the families leave after a year in order to find work in the district. Currently we have one new family, with a daughter of 15, who is going to learn Hebrew together with her parents in our Ulpan. There is a new idea (country-wide, not just here) to bring youngsters over to learn about Judaism and the language, without their parents (like Youth Aliya used to do.)
Shabbat Shalom, Inoe

7 Adar (1986) Mr. Moshe Reisskind
10 Adar (1978) Arnon Schwartzman

J A H R Z E I T

זכרון

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

28/2. Gadi Chait
Liran Lynton
Eden Shavit Shalom

1/3. Dorit Chait

2/3. Shlomo Weisbecker
Amira Englesberg

3/3. Nir Pearlson
Halyn Talberg

4/3 Tsachi Franklin
Karni Fuchs
Yarden Yentis

5/3 Tamar Wolfin

Our Marcolit (shop) has asked me to publish current opening hours:

Sunday	11.30 - 13.30	17.00 - 18.45
Monday	Closed to the public (you may take milk from the fridge)	
Tuesday	11.30 - 13.30	17.00 - 18.45
Wednesday	9.30 - 16.45	
Thursday	11.30 - 13.30	17.00 - 18.45
Friday	10.30 - 14.00	
Saturday	12.00 - 12.45 (soldiers & students only)	

A NEW BABY DAUGHTER/GRAND
DAUGHTER

MAZAL TOV
to the parents: Leora & Yaheli
and the grandparents:
REUVEN & VITA

